

L'AUDITORI JBC

TEMPORADA 20/21

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

PROGRAMA

21

23 / 24

ABRIL / 2021

SALA 1 PAU CASALS

PAPER EN BLANC

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Kent Nagano, Simone Young, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropòvitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Viktoria Mullova...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, concertino / **Maria José Aznar** / **Walter Ebenberger** / **Ana Galán** / **Natalia Mediavilla** / **Katia Novell** / **María Pilar Pérez** / **Anca Ratiu** / **Jordi Salicrú**
SEGONS VIOLINS Alexandra Presaizen, solista / **Maria José Balaguer** / **Jana Brauniger** / **Clàudia Farrés** / **Mireia Llorens** / **Melita Murgea** / **Josep Maria Plana** **VIOLES** Cristina Pozas*, solista invitada / **Josephine Fitzpatrick**, assistent / **Christine de Lacoste** / **Franck Heudiard** / **Miquel Serrahima** / **Andreas Süßmayr** **VIOLONCELS** Jose Mor, solista / **Olga Manescu**, assistent / **Lourdes Duñó** / **Marc Galobardes** / **Jean Baptiste Texier** **CONTRABAIXOS** Dmitri Smyshlyaev, assistent / **Apostol Kosev** / **Matthew Nelson** **FLAUTES** Francisco López, solista / **Beatriz Cambrils** / **Oihana Giménez***, flautí **OBOÈS** Dolors Chiralt, assistent / **José Juan Pardo** **CLARINETS** Larry Passin, solista / **Francesc Navarro** **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / **Noé Cantú** **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / **Joan Aragó** / **Juan Conrado García**, assistent / **David Bonet** **TROMPETES** Angel Serrano, solista / **Adrián Moscardó** **TROMBONS** Gaspar Montesinos, assistent / **Vicent Pérez** / **Raúl García**, trombó baix **TUBA** Daniel Martínez* **TIMBALES** Marc Pino **PERCUSSIÓ** Juan Francisco Ruiz / **Ignasi Vila** **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ** **MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Luis Hernández*

* col·laborador

PAPER EN BLANC

DIVENDRES
23 ABRIL / 19 h
DISSABTE
24 ABRIL / 19 h

Dima Slobodeniouk direcció • **Viktoria Mullova** violí

JEAN SIBELIUS

Hämeenlinna, Finlàndia 1865 - Järvenpää, Finlàndia 1957

Concert per a violí i orquestra en re m, op. 47 (1903)

31'

- I. Allegro moderato
- II. Adagio di molto
- III. Allegro, ma non tanto

Viktoria Mullova violí

PIOTR ILITX TXAIKOVSKI

Vótkinsk, Rússia 1840 - Sant Petersburg 1893

Simfonia n. 1 "Somni d'hivern", op. 13 (1866)

43'

- I. Somnis d'un viatge d'hivern: Allegro tranquillo
- II. Terra de desolació, terra de boires: Adagio cantabile ma non tanto
- III. Scherzo: Allegro scherzando giocoso
- IV. Finale: Andante lugubre-Allegro moderato

El temps i la durada del concert són aproximats.

Comenta aquest concert amb
#lauditori #obc

 Escolta la *playlist*
d'aquest concert:

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

MITJANS PATROCINADORS

COMENTARI

per Juan Carlos Moreno

Abans que compositor, Jean Sibelius va voler ser virtuós del violí. Ell mateix ho va confessar en una ocasió: «La meva tragèdia és la d'haver desitjat ser un violinista cèlebre al preu que fos. Des dels 15 anys tocava el violí des del matí fins a la nit. M'estimava més l'elegant arc del violí que no la ploma i la tinta, que odiava. Aquest amor va durar força temps i va ser per a mi molt dolorós assumir que havia començat massa tard els estudis per a una carrera tan exigent com la de virtuós». La data clau d'aquesta revelació va ser el 1892, quan una obra sorgida de les odiades ploma i tinta, la simfonia vocal *Kullervo*, el va convertir d'un dia a l'altre en el compositor que l'escola musical finlandesa necessitava per afermar-se i donar-se a conèixer més enllà de les seves fronteres.

El somni de Sibelius va acabar en frustració, però, tot i així, aquella passió juvenil per l'instrument es va mantenir intacta al llarg de la seva vida. La millor prova és aquest Concert per a violí en re m, op. 47. Sibelius el va escriure entre els anys 1903 i 1904, segons la llegenda resistint-se a la temptació dels restaurants cars d'Hèlsinki que tant li agradaven i que, en realitat, no podia pagar. De fet, va ser la necessitat imperiosa de diners la que el va empènyer a oferir-li l'estrena a un violinista de segona, el txec Víctor Nováček. Les seves interpretacions van ser tan insatisfactòries, que Sibelius va decidir revisar l'obra per fer-la una mica més assequible. La nova versió va ser estrenada el 19 d'octubre de 1905 per un altre txec, Karel Halíř, amb la Filharmònica de Berlín i Richard Strauss. L'èxit, ara sí, va ser apoteòsic.

Tot i que dividit en els tres moviments tradicionals, aquest concert sobrepassa amb escreix la forma clàssica. Això s'aprecia sobretot a l'allegro moderato. Sense introducció orquestral, tot ell es basteix sobre tres temes: el primer, presentat pel violí sobre el trèmolo de les cordes en pianissimo; el segon, a càrrec dels violoncels, i el tercer, de caràcter rapsòdic, de nou al solista en el seu registre més agut. La secció de desenvolupament és pràcticament substituïda aquí per una cadència del violí que porta cap a una reexposició molt breu i una enèrgica coda que evoca una dansa popular finlandesa.

Més tradicional i homogeni es presenta l'adagio di molto, en forma de lied tripartit, mentre que l'allegro, ma non tanto (una mena de "polonesa per a ossos polars", segons el musicòleg Donald Tovey) sotmet el solista a tot un seguit de desafiaments tècnics endimoniats.

Piotr Ilitx Txaikovski mai no es va plantejar el dilema entre interpretació i creació: tot i ser un excel·lent pianista, sempre va voler ser compositor. Ara bé, quin tipus de compositor? La pregunta té sentit a la Rússia de l'època, en la qual es distingien dues grans tendències: la dels qui volien obrir el país als corrents vigents a l'Europa occidental, i la dels qui, com el Grup dels Cinc, desitjaven una música inconfusiblement russa quant a melodies i ritmes. Calia, doncs, prendre partit, i Txaikovski ho va fer per la primera via, liderada per Anton i Nikolai Rubinstein. El fet que el 1866, com a culminació dels seus estudis, decidís escriure una simfonia, gènere que els més russòfils consideraven massa formal i acadèmic, era ja tota una declaració d'intencions. No obstant això, l'element rus va ser habitualment present en la seva música.

La gestació de la Simfonia n. 1 en sol m, op. 13 no va ser gens fàcil a causa dels dubtes que ell mateix tenia sobre el seu talent i d'un estat d'excitació nerviosa extrem provocat per l'estrès i les nits d'insomni, que el van portar a convèncer-se que moriria abans d'acabar la partitura. Les crítiques dels seus mestres, que l'obligaven a refer allò ja escrit un cop i un altre, van agreujar encara més la seva angoixa. Finalment, però, el 15 de febrer de 1868, a Moscou, Nikolai Rubinstein en va dirigir l'estrena. Tot i l'èxit, Txaikovski encara va tornar el 1874 sobre l'obra per revisar-la de cara a la seva publicació.

El més miraculós d'aquesta simfonia és que, escoltant-la, es fa difícil trobar-hi res del patiment que va acompanyar la seva creació. És cert, hi ha moments dramàtics, com la secció de desenvolupament de l'allegro tranquillo, moviment que el compositor va batejar com a "Somnis d'un viatge d'hivern", o la introducció del finale, marcada com a andante lugubre. I hi ha també un adagio cantabile, ma no tanto, subtítulat "Terra desolada, terra de boira", definit per un lirisme carregat de nostàlgia. Però el que hi domina és la riquesa d'idees melòdiques, moltes de les quals, com la primera que s'escolta o la principal del finale, d'alè popular, sense oblidar l'incipient geni que Txaikovski mostra en el tractament de l'orquestra, sobretot a l'scherzo, o l'energia juvenil que el conjunt transmet. D'acord, formalment no és una obra rodona i tampoc no és aquella que més s'interpreta del compositor, però aquest, potser per tot el que va patir escrivint-la, se l'estimava més que d'altres més perfectes. Per a ell, era "un pecat de la meva dolça joventut".

DIMA SLOBODENIOUK DIRECCIÓ

Lloat pel seu intel·ligent lideratge artístic, Dima Slobodeniouk ocupa els càrrecs de director titular de l'Orquestra Simfònica de Galícia des de 2013, director de l'Orquestra Simfònica de Lahti (Finlàndia) i director artístic del Festival Sibelius d'Hèlsinki.

Ha treballat amb orquestres com la Filharmònica de Berlín, l'Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera, l'Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam, l'Orquestra Filharmònica de Londres, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Finlàndia, l'Orquestra Filharmònica de Rotterdam, de Chicago i de Baltimore, així com les Orquestres Simfòniques de Sydney i NHK.

Aquesta temporada 2020-2021 debutarà amb la Filharmònica d'Estocolm i l'Orquestra Simfònica de Pittsburgh, tornarà a dirigir l'Orquestra Simfònica de Boston, l'Orquestra de Minnesota y les Simfòniques de la Ràdio de Frankfurt, de la Ràdio de Berlín i de la Ràdio de Viena amb el Cor ORF, així com la Filharmònica de la Ràdio dels Països Baixos en la seva 75a temporada, amb Truls Mork.

Va néixer a Moscou i va estudiar violí a l'Escola Central de Música de Moscou i al Conservatori de Finlàndia Central, així com a l'Acadèmia Sibelius d'Hèlsinki. Es va continuar formant en direcció amb Atso Almila a l'Acadèmia Sibelius, i també amb Ilya Musin i Esa-Pekka Salonen.

fotografia © Benjamin Esalovega

VIKTORIA MULLOVA VIOLÍ

Va estudiar a l'Escola Central de Música de Moscou i al Conservatori de la mateixa ciutat. El seu talent extraordinari va atreure l'atenció internacional quan va guanyar el primer premi del Concurs Internacional Jean Sibelius de Hèlsinki el 1980 i la Medalla d'Or del Concurs Internacional Txaikovski el 1982.

Des d'aleshores, ha tocat amb les orquestres i els directors més importants del món i als principals festivals internacionals. És coneguda arreu del món com una violinista d'una versatilitat i una integritat musical excepcionals. La seva curiositat abasta l'evolució musical des del Barroc i el Classicisme fins a les influències més contemporànies derivades de la fusió i la música experimental.

Aquesta temporada, Mullova interpreta un repertori clàssic i romàntic amb diferents orquestres i directors importants. En destaquen les actuacions amb l'Orquestra Filharmònica de Moscou, l'Orquestra Nacional del País del Loira, l'Orquestra Filharmònica de Hèlsinki, l'Orquestra Simfònica de Houston i l'Orquestra Simfònica de la Radiotelevisió Japonesa (NHK). Entre els seus projectes de música de cambra hi ha *Music we love*, a duo amb Misha Mullov-Abbado, amb composicions originals i arranjaments de cançons brasileres i hebrees i obres de Schumann i Bach. Amb Alasdair Beatson ha tocat les sonates de Beethoven amb cordes de tripa i forte-piano. Aquestes sonates s'han enregistrat recentment i es publicaran el 2021.

L'AUDITORI ESPAI SEGUR

COVID-19 MESURES DE SEGURETAT PER ACCEDIR A L'AUDITORI

- Les portes d'accés a la sala s'obriran 30 minuts abans de començar el concert per evitar aglomeracions.
- Cal mantenir la distància de seguretat en les cues per accedir a l'interior de L'Auditori.
- El públic haurà de portar posada la mascareta obligatòriament en tot moment: entrada/sortida, accessos a les zones comunes i durant tot el concert.
- Hi haurà dispensadors de gel hidroalcohòlic als diferents accessos i papereres amb pedal i tapa.
- L'Auditori té previst una ordenació d'aforament de distància física d'acord amb el que indiquen les autoritats sanitàries.
- El personal d'acomodació controlarà el flux de públic per tal que es respecti la distància de seguretat.
- Quedaran prohibits els moviments de lloc un cop realitzada l'acomodació i fins a la finalització de l'espectacle.
- En general, els concerts no tindran pauses.
- No es donaran programes de mà o fullets. Estaran disponibles al web.
- L'ús de l'ascensor es limitarà a una persona. En casos de persones que puguin necessitar assistència, es permetrà la utilització per part de l'acompanyant.
- Queda anul·lat el servei de guarda-roba.
- S'oferirà servei de bar únicament abans del concert al bar Llanterna. En tot moment s'evitaran les aglomeracions i es mantindrà la distància de seguretat interpersonal.
- La neteja, desinfecció i ventilació de les sales de L'Auditori segueix les recomanacions fetes pel Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.
- Si teniu símptomes o heu estat en contacte directe amb un malalt quedeu-vos a casa i no assistiu al concert.

L'AUDITORI BARCELONA

TEMPORADA 20/21

1R MOVIMENT:
LA CREACIÓ

AQUEST SANT JORDI
ENAMORA'T DE

L'OBC!

ACONSEGUIEX UNA
DE LES **1.000 ENTRADES**
PER VENIR A VEURE
L'ORQUESTRA DES DE LA
PLATEA* PER NOMÉS 25€

* Promoció vàlida durant 72 hores, del 23 al 25 d'abril en zona 2

L'AUDITORI BARCELONA
AUDITORI.CAT

L'AUDITORI BARCELONA
LEPANT 150, 08013 BARCELONA
93 247 93 00
INFO@AUDITORI.CAT

SEGUEIX-NOS

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

el Periódico

3 CATALUNYA RÀDIO